

samtlige Landets Kommuner, hvorved bemærkes, at *Staten* paatager sig væsentlig større Forsørgsforpligtelser end hidtil.

1. Enhver Person, der har dansk *Indfødsret* (de særlige Regler om Udlændinge, se §§ 18—21), har *Forsørgelsessted* i den Kommune her i Landet, hvor han har *fast Bopæl* (Hovedhjemsted, § 22). Forsørgelsesstedet bevares, indtil den faste Bopæl opgives, dog at visse særlige Ophold i anden Kommune — Indlæggelse paa Sygehus m. m. — ikke kan hjemle Forandring i Forsørgelsessted, før vedkommende Trangstilfælde er ophørt, selv om Bopælen forinden er opgivet. Forsørgelsesstedet bevares ligeledes, naar en Kommune ved Ydelse af ulovlig Hjælp har medvirket til en Flytning til en anden Kommune (§ 23).

Forsørgelsesstedets Kommune skal (§ 24) yde den trængende Raad og Vejledning, ved Bortrejse til Udlandet udstede Hjemstedsbevis og i sin Registrant notere al den en Person ydede Hjælp, enten ydet dér (se straks nedenfor) eller anmeldt ydet af en anden Kommune. Opholder paagældende trængende Person sig i sit Forsørgelsessteds Kommune (eller er henvist dertil efter den særlige Undtagelsesbestemmelse i § 53, Stk. 1), skal Forsørgelsesstedets Kommune tillige yde Hjælp, nemlig som Opholdskommune.

En Persons Opholdskommune skal i begrundet Trangstilfælde *yde Hjælp* (bortset fra Tilfældet i Lovens § 53, Stk. 1). Den bestemmer efter Lovens Regler Hjælpens Art og Størrelse og foretager de fornødne Skridt til Fastsættelse af Underholdsbidrag, disses Inddrivelse m. m. (§ 53). Den foretager *Afhøring* og anmelder, for saa vidt vedkommende har Forsørgelsessted i en anden Kommune, Hjælpen for denne. For Personer, der er uden fast Bopæl og altsaa ikke har Forsørgelsessted i nogen Kommune (f. Eks. Vagabonder), anmeldes Hjælpen til Socialministeriet (§ 54, Stk. 6). Er det sociale Udvalg i en Persons Opholdskommune i Tvivl om, hvorvidt en vis *Art* af Hjælp skal ydes, eller er der Uenighed om, hvorvidt der overhovedet er Hjæmmel til at yde Hjælp, skal højere Myndigheds Afgørelse indhentes (§ 58, Stk. 5, jfr. § 325). Opholdskommunens Forpligtelse vedvarer normalt, indtil vedkommende Trangstilfælde er behandlet til Ende. Den ministerielle Praksis, der paa Grundlag af den gamle Fattiglovs mere summariske Regler var udbygget om For-